

ئەورەحمان ئەلى

زانكۆى صلاح الدين - كولىژى ئەدەبىيات

كە گۆڭۈس خۆزگە كار دەپىلىشىندە

پىالە يىپەكلىرى ۋە رىگىتلىرى ، بەھىرى ئەم شىعەرلەردە بوو
ھەرچى خىزمەت ناسىياۋى ھەبىبو گازاندىھان ئىدە كىردو
دەپانوت :

- چىپەكەس ئىنى ئەمردوۋە نالە نەبى ؟
ئەھتاسەر لە بەرى مالەكە ئى ھاۋتوتە يەك ، دل پەروش
غەمگىنە رۆژانى بە شىن و گىران بەسەر دەبات ، چە پۆكلىنى وا
بە بان رۆۋە شىنە ۋە بوۋەكلىنى تى ..
رۆژانى تەنبايى دىت و دەروا ، دەرواۋ دەپىتە ۋە نالەش
كەس نىيە بە دەم دەردو فوغانى ۋە بىت ، كەس نىيە لە ناۋ دەرياي
قولى خەمە گەۋرەكە ئى پىلى رابكىشى ، كاتىمىرى شادى شكاۋە
بە ندول كە وتوتە دەست مروقى پىس و چە پەل دلىان لە گەل لەرە
لەرى ئەم بە ندولانە دەترپىنى ، زور كەسىيان لە وىنە ئى نالە
مات و مەلۇول كىرد ، دەستەستان ، دەس لە ئە ئىنو ، دانىشتن
بى گىفتوگو ، دل پەرسو ، ... ھاۋار بوخە جى دەكا :

- ئەى ھاۋار لەم كۆچە بى گەرانە ۋە يەت ، بو ، بولمىم دور
كە وتىۋە كى ۋاى بى باش و خوشە ؟ ! داخ لە دەست ئەم
كە شتى بى ئەمانە «جوان و ناشرىن ، لاۋ پىر ، زاناۋ
نەزان ، شەل و كۆپرە ناپرسى ھىزى خوى دەگىرى و رىگالە
بەرە ، خوزگە سەد خوزگە ئىستا لە ژياندا بوۋىتايە و
نەمردىتايە ئەگەر بو چە ند ساتىكىش دەبوۋ بوئە ۋە ھى چاوت
بە خىزمەت كەسانم دەكەوت كە چۆن دورە پەرىزن لىم و خوم
تى ناگە يەنن و ناشرىتايە تىيان لە گەلدا پەچراندوۋە ، بە لام ناخ
ئەۋا ئەۋان بەم شىۋە مردە بوخىانە ئەى رۆژگار بو ؟ بوپەم

شەۋى كات درەنگانى نالە ئى شاعىر لەسەر جىگا ساردو
سپرەكە ئى دەستى لە ژىر چە ناگە ئى نابو ، بىر كىردنە ۋە ئى
لە بازىنە يەككى فراۋان دەسوراپە ۋە ، جگەرە لەسەر جگەرە ئى
دادەگىرساندو دەكۆزاندە ۋە لە ناۋ ئەۋ قودىلە شووشە شىۋە
ماسىيە ئى كۆمە ئىكى جگەرە ئى دى لە خۇ گىرتىبو دادەنرا ،
دوۋكە لەكە ئى تىكەل بە ھەۋا ئى قەتس ماۋى ژورەكە دەبوو ..
ژورەكە نوۋزە ئى ھەۋا ئى دەرى ئى ئىرپابو ،
لە وساتە شدا فتىلە ئى فانوسە ھەلۋاسراۋەكە ئى تەنىشت وىنە ئى
خەجى ئى خىزىنى جوانە مەرگەكە ئى نەۋتى ئى پراۋ ژورەكە بوو
بە شەۋە زەنگىكى تەۋاۋ .

چلە ئى ماتەمىنى خەجى ھىشتا تىنە پەرىبوۋ بىرى لە
نوى كىردنە ۋە ئى كۆپرەكە ئى دەكرد ، دەپوست ھەتە تايە
كۆپرەكە ئى لە گەل زەۋىدا نەبى بە تۈپەلىك گل ، دەپوست
ھەروەك ئەستىرە يەككى درەۋشە دار بىت بە ئاسمانى
كۆپرەستانە ۋە دەم نادەم بەسەرى پكاتە ۋە سەبورى ھالى
خوى بى بداتە ۋە «چواردەۋرى بەگولى زەردو سوۋرو گۆگىي
كەسك رازاند بوۋە ، ئەۋ گۆگىيا كەسكە ئى سالىكى پىكە ۋە
بوۋن سەرگەردانى بوۋ بوۋن ، بە تايىبە تى خەجى لە كۆى چلە
گىايەككى بەرچاۋ كە وتايە بالاي بەرزو نەرم و نىانى بەسەردا
شور دەكردە ۋە لە ناۋ ھەردوۋ لەپى دەستى دەناۋ ماچى
دەكرد ، دەروا دەۋرى كۆپرەكە ئى بە شىعەرلە پەرد بوۋە كە
كاتى خوى بوخە جى ۋوتىبو ، ئىلھامى لە چاۋە گەش و ژىر

پوڙه گه رمایه سیبهری له خو بربیره و بی په نایه بی په نا ؟ ...
 ئەلقه پیزی ده رگای بیره وهری پوژانی قوناغی خویندنی
 سه ره تایی شکاندو به بیریا هات که چون زور بهی قوتابه کان
 ئاره زووی وانە هی هونه ریان ده کردو سه رومری وانە که یان
 به وینه هی جووراو جور نه خشاندن به سه ر ده بر دو
 ماموستاش بو هه ریه که یان به خامه که هی سه رو ده نمره هی بو
 داده نان ، به لام ئە هی نادری داماو ؟ زوری له گه ل ده کرا
 تاوینه هی پوخساری مرو فیک نیگار بکا ئە نجام پوو په ره که هی
 به سپیایی ده مایه وه ، خامه که هی له ناو زاری وه ره د داو
 دوش داده ما ، ناچار ده بوو به مل شوپ کردن و سی سفری
 پانه و بانی په ک ..
 به لام ئە هی نیستا ؟ بو بی ئە وهی که س داوای وینه په کی لی
 بکا بووه به وینه کیشیکی ده ست رهنگینی وا که زور بهی
 وینه کیشه کانی دی ده به زینی و ناتوانن خو یان له قهره ی
 بدن ؟ به هه موو شیوه په ک ، به هه موو ریگه په ک ، وینه هی
 خه جی کی کیشاوه و ژوره که هی کردووه به پیشانگایه کی
 تاییه تی .

پرسه داره کان هه موو پینچ شه موانی نزیك نوژی عه سر
 خو یان له جلوه برگی ره ش هه لده کیشن و ریگه هی گوپستان
 ده گرنه بهر ، پاش ئە وهی له خویندنی فاتحه که یان ده بنه وه و
 نابنه وه هه ر ئافره ته و تو زیك به ره و دوا خو ی ده جولینیت و چوار
 مشقی ماوه په کی کورتی کپ و بی دهنگی به ده ور گوپی
 مردوو که یان داده نیشن و ده ست ده که ن به باس و خواسی
 هه موو ئە و شتانه هی له و حه و تو وه دا پوویدا وه . به لام ئە و
 ناله په هی به ناو بردنی خیزانه که هی ده ناسرایه وه «ناله هی خه جی»
 باس و خواسی نه بوو ، له گه ل ئە و وینه په هی له ژور سه ریه وه
 هه لیاو سیبوو ده که و ته دوان :
 - ئە هی فریشته که م ، ئە هی ئە و که سه ی تا کو نیستا له هه ست و
 نه ستی مندای :
 ده لایه کم لی بکه ره وه بائه و گو له ی له باخچه ی ژینم بوم
 هه لیژارد بووی له په خه تی گیر که م ، داخه که م له و ده ستی
 هه روا زوو هاویشته ناو وه رزی خه زان و په رده هی شانوی

ده رونتی به بی مالئاوایی لیکردن له سه رم لیک نا ، کو په ی
 دووه می شانو پر له ده ردو مهینه تی و ناسوریه که هی ئە م
 زینه ی بو جیهی شتم له گوشه ی ته نیاییدا لاتی کردم ..
 پاش ئە وهی گوپستانه که چول بوو جانه وه ری خوی تیدا
 نه ما له ناله ی به چوکا هاتوو نه بی دهنگیکی ناسک له ناو
 دهروونی ناله دهنگی دایه وه :

- نا نادر نا ، بو وات له خوت کردووه ؟ هات و هاوارو گریان
 داوی چی ده دا ؟ من مردووم به لام ئە وه پوژانی پیکه وه
 بوونمان ، ئە وه نوسین و په رتوو که کانمان ، ئە وه شیوه ی
 دانیشته کانمان هه موو ماون و له بهر ده متان ، ئە وکاته
 ده گه یه پوپه ی خوشه ویستی خوت به رامبه ر به من که وا
 په فتاره کانت تیکه ل به ره فتاره کانم بکه یت تاقه شیوازیکی
 په فتاری نه پچراوی لی پیک بهینیت و بیکه ی به ری پیشانده ر
 به ده م ئە و مه به سه ته ی بو ی تی ده کوشاین ، ئە وکاته ی
 هه موو خه لکی چاویان به و پوژه ده که وی که تیدا مرو فیکی
 لیها توو بالانگزی ئە و جانه وه رانه بوته وه که ده یانه وی سه ر
 نوخته ی هه رمیرگه و زاریکی ئە م وولاته شرینه به تابلوی
 شین و شه پوړو گریان بنه خشینن ، گوژه ی بیر له ناوی
 سازگاری ده ستی پر یازنگی کچانی نیسک سووکی ئە م
 وولاته ده شکینن ، ده ست به قژی خاویانه وه به مه مکوله ی
 زیته لانیانه وه بو گوپستانه کان پراکشیان ده که ن و
 پرسوایان ده که ن ، پاشان ده بیینی چون خه لکی هه ر
 چاویکیان ده که ن به چوار چاویلێت نزیك ده بنه وه و هه موو
 له راستت سه ریان سوور ده مینی و به په ک دهنگ ده لین :

- ئە وه ناله ی خه جی په ، ناله ی خه جی
 من ئە و پوژم ده وی ئە ک پوژانی پر له گریان و شین و
 پوړوی بی سوودو به ره م ،
 له گه ل ساف و ره وانی سه دای دهنگه که هیدی هیدی کز
 ده بووه و تابه په کجاری نه ما .
 ترسیکی زور دهروونی ناله ی ته نی ، چوکی به په له و
 به به رده وامی ده لهرزی نه یزانی ئە و پوژه چون خوی له ژوره
 خاموشه که یدا بینیه وه ، ئیواره هه رزوو خوی له بن جیگانا ،
 تاسبه بینی جووله ی له خوی بری ..

